ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΥΠΡΟΣ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΗΣ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

Πολυύμνητο καράβι Κερυνιώτικο αειθαλές
αξιώθηκες το μεθυσμένο πέρασμα μες τα νησιά του Αιγαίου
και χάρηκες τους φωτεινούς ορίζοντες με τις εναλλαγές τους –
εδώ τα ξερονήσια να μιλούν με γλώσσα φτωχική,
εκεί τα πράσινα ακρογιάλια να σιγομιλούνε με τ' αγέρια
μ' ένα ρυθμό θωπευτικό, πιο πέρα δύσκολα περάσματα
με ρεύματα πνιγμένα στο τραγούδι των Σειρήνων.
Σε μια στροφή ένα σμάρι περιστέρια ειρηνικά νικήσαν
μια τρελλοφουρτούνα.
Ύστερα βγήκες στη γωνία του βράχου τη Σειρήνα των παλιών
μας χορικών,
της φίλησες το μέτωπο σαν η γιαγιά μας των παλιών πατρίδων.
Ένας αφρός πετάχτηκε απ' το κύμα μια στιγμή και μίλησε
για τα φιλιά των κόκκινων εφήβων.
Στ' αμπάρι σου δοχεία με τα πιο εκλεκτά γεννήματα, τ' αμύγδαλα,
κρασί και λάδι
στο εκδρομικό τους κομπολόϊ μετρούσανε τις μέρες
και γράφανε στα εμπορικά τετράδια το χρυσάφι της σοδειάς.
Λένε πως στα νησιά θα φέρνανε στο γυρισμό τους λάδι από την Κρήτη,
από την Κύπρο κοσμομύριστο κρασί κι απ' τα παράλια της Αιγύπτου
πετράδια και παπύρους με γραφές ελληνικές.
Θεέ μου, πώς ευδόκησες μια τέτοια στα πανιά μας ευτυχία,
προτού μας ρίξει η τρικυμία στους βράχους και σταμάτησε
τ' αρμένισμά μας το μενεξεδί στις παραλίες της Κύπρου!
Τώρα φυλακισμένο μες στο κάστρο της Κερύνειας
να συλλογιέμαι τους καιρούς της ευτυχίας
μ' ένα πικρό λεμόνι!